

Zangvogels: een serieuze hobby

dinsdag 29 maart 2011 00:00

Ze zijn niet uit het Surinaamse straatbeeld weg te denken: de vogelkooitjes met kleine zwarte of bruine zangvogels. Vrouwen hebben een handtas, mannen dragen een vogelkooi. wat is dat toch, die fascinatie met deze vogels? Voor het antwoord op deze vraag moet ik zondagochtend heel vroeg naar het centrum van Paramaribo...

Door Bibi van der Sprong

Paramaribo, zondagochtend zes uur. Langs het statige onafhankelijkheidsplein staan een paar auto's geparkeerd. Op de auto's staan vogelkooitjes met kleine fluitende vogeltjes. Verderop komt een brommer aangereden met aan het stuur een vogelkooi. En langs de Waterkant wacht een jongeman met een vogelkooi in de hand. Op het grasveld worden zogenaamde trotten, palen, in de grond gestoken. De mannen eromheen zijn in discussie. Moet die trot niet net een stukje verder? Met felle handgebaren worden de argumenten kracht bijgezet. Het grasveld raakt steeds voller.

Mannen wachten in spanning op de start van de wedstrijden, Paramaribo, Suriname.

Elke zondag is het zover. Mannen uit alle lagen van de Surinaamse bevolking doen met hun vogels mee aan de vogelzangwedstrijden. De mannen zijn gelieerd aan verenigingen. Telkens strijden er twee vogeltjes van dezelfde soort tegen elkaar. Ze worden met kooi en al aan een paal gehangen, met tussen de vogels in een halve meter afstand. Aan beide kanten staat een scheidsrechter die de geluiden van de vogeltjes turft. Het vogeltje met de meeste 'slagen' wint. Een slag is een duidelijk fluitje, met tussen de fluitjes een pauze.

Afwerken en uitrazen

Vandaag is het regenachtig. De scheidsrechters kijken het even aan. "Regen is niet goed voor de zangprestaties," vertelt een van de deelnemers. Hij legt uit: "Wanneer het regent willen de vogels douchen en vergeten ze te zingen." Het is dus even wachten op beter weer. Het wachten blijft niet onbenut. De deelnemers zijn druk met 'afwerken en uitrazen'. Dat wil zeggen dat ze de vogels wedstrijdklaar maken, door ze te laten wennen aan de omgeving en aan andere vogels. Vrienden hangen hun beestjes bij elkaar aan een paal en bediscussiëren de reactie van de vogels. Zo kunnen ze op het laatste moment nog beslissen om toch een andere vogel in te zetten. Zodra de regen stopt loopt een man met een groot stopwatch het veld op. "Deelnemers, nog twee minuten," scandeert hij. Snel laten deelnemers hun vogels nog even 'ruiken' aan een vogel van het tegenovergestelde geslacht. Zodat de vogels lekker opgefokt beginnen aan de wedstrijd.

Een serieuze business

Black Eagles tegen Goldstars is een spannende wedstrijd. Het vogeltje dat Goldstars vertegenwoordigd is duidelijk aan het winnen, maar volgens de eigenaars van Black Eagles niet omdat hij beter is. Volgens hen zijn de scheidsrechters partijdig en staan er veel te veel toeschouwers waardoor hun diertje niet goed kan presteren. De eigenaar van de Black Eagles vogel weigert daarom zijn winnende tegenstander de hand te schudden. Het is een serieuze business, die zangvogels.

Toch blijft het over het algemeen erg vriendschappelijk volgens deelnemer Zaid Lalmohamed. "Ik hou van die sport. Het brengt me tot rust. Op zondag ga je je huis uit, je aandacht gaat uit naar de vogels, ja, het brengt me bijna in trance." Zaid vult aan: "Het is ook iets sociaals. Trotten met m'n vrienden. Op zondag komen eerst de vogels, dan pas mijn gezin."

Dat de gemoederen bij de wedstrijd tussen Black Eagles en Goldstars hoog oplopen heeft misschien met het soort vogels te maken. Black Eagles en Goldstars strijden beiden met zogenaamde Twa Twa's. De Twa Twa's zijn de crème de la crème van de zangvogels. Alleen de rijkere Surinamers kunnen zich de kleine zwarte vogeltjes veroorloven. Zoals Sjaam, de zoon van de ex-vicepresident van Suriname. Hij is met twee auto's gekomen, beiden vol met vogelkooitjes. Vandaag heeft Sjaam een cruciale fout gemaakt. Ondanks dat twee van zijn Twa Twa's gewonnen hebben, baalt hij hiervan. De derde Twa Twa die hij ingezet heeft, is namelijk een hele goede zangvogel, maar geen wedstrijdvogel. "Het is net als met voetballers", legt Sjaam uit. "Je hebt ongelooflijk goede straatvoetballers maar die bakken er in het veld niks van. Ik baal want ik had een andere vogel die zeker weten gewonnen had."

Ook Zaid die voornamelijk Picolets, een goedkopere vogelsoort, heeft vergelijkt zijn vogels met voetballers. "Ik train ze en geef ze een goede behandeling maar om wedstrijden te winnen moet een vogel ook talent hebben. Ik hoop altijd op een Messi." Dat trainen gaat volgens Zaid door middel van cd's met vogelgeluiden. De vogels moeten lang genoeg de cd's horen, dan gaan ze het vanzelf nadoen. Maar nu hangt Zaid nieuwe vogels bij de meer ervaren vogels. "Zo leren ze van elkaar." Het duurt gemiddeld zes maanden om een vogel op te leiden tot wedstrijdvogel. In Suriname kijkt niemand raar op als een man zijn zangvogel mee naar zijn werk neemt, of het vogelkooitje aan de bar hangt als hij een biertje gaat drinken. Dat hoort allemaal bij de sport. De vogels moeten namelijk wennen aan diverse omgevingsgeluiden, zodat ze niet zenuwachtig worden tijdens de wedstrijden. Zaid: "Regelmatig komen mijn vrienden en ik met onze vogels bij elkaar. Dan laten we ze wat oefenen en praten we over onze hobby."

De binnenlanden

Zowel de Twa Twa's, de Picolets als de Rowti, de goedkoopste zangvogel, komen uit de diepe binnenlanden van Suriname. Ze worden door de inheemse bevolking gevangen en doorverkocht. "Voor hen is het echt een belangrijke bron van inkomsten. Ze leveren veel geld op, vooral de Twa Twa's," legt Zaid uit. Voor een jonge Picolet, vers uit de binnenlanden, betaal je zo'n 300 SRD (80 euro), maar eenmaal getraind verkoopt Zaid ze door voor 2.000 euro. Zijn topper, die de naam Snesi (Surinaams voor "Chinees") draagt, kost zelfs 5.000 euro. Maar, zo geeft hij toe, hij heeft Snesi ook zo hoog geprijsd omdat hij hem eigenlijk niet kwijt wil. De Twa Twa's zijn van een andere prijs categorie. De prijzen voor een goede Twa Twa kunnen oplopen tot 6.000 euro. Inmiddels is het illegaal om Twa Twa's te vangen, wat niet wil zeggen dat het niet gebeurt. Wel zijn er steeds meer Surinamers die de vogels broeden en kweken.

Zaid met zijn trots 'Snesi', Meerzorg, Suriname.

Ook in Nederland is de zangvogelsport onder Nederlandse Surinamers populair. Het is echter verboden om de vogels te importeren. Jammer, volgens Zaid, want hierdoor proberen liefhebbers op illegale wijze de vogels naar Nederland te brengen. "Het is een groot risico voor die vogels, zeg maar gerust dierenmishandeling." Zaid hoopt dat met de nieuwe regering de vogels legaal naar Nederland kunnen worden gebracht. "Bouterse is echt een groot vogelliefhebber. Vroeger was hij een kweker en hij was ook altijd bij de wedstrijden. Dus hij begrijpt het wel. Wie weet."